

strune in si jezike nabrusili ponoviti boj — „Rothschildov“ zoper „Länderbank“.

Anarhisti dajo vladinim organom zmiraj še dosti posla, zadnji čas kazalo je vse na to, da pri dunajskem Novem mestu in v Lincu predrznejše stopajo na dan. V prvem mestu vlomili so v shrambe za dinamit in smodnik in si so ga nekaj prisvojili. V Lincu pa so bajé imeli redne shode. Policija prišla jim je na sled in je v Lincu našla skrivno tiskarno, mnogo tiskovin, v Novem mestu pa pri različnih delavcih dinamita in pa uporniških tiskovin. Na obeh krajih je gosposka precejšnje število anarhistov prijela. Po tej poti se tedaj krotenje vspešno nadaljuje. — V tej zadevi obljubil je minister Pražak po novem letu predložiti posebne pogoje o postopanju zoper anarhiste tako, da potem odpade sedanje splošno izjemno stanje.

V ponedeljek sprejela se je v državnem zboru postava o podaljšanju izjemnega stanja, poročevalec bil je zopet dr. vitez Tonkli, nasprotoval mu je od strani levičarjev samo dr. Sturm, pa še ta bolj na videz kakor zares. — Še lansko leto hoteli so nekateri mlado-mladi gosposke zabraniti, da bi bil o tej zadevi poročal Slovan, ker to je posel rabeljna prostosti, letos pa so uže slepi videli, da je bil to samo duh levičarski, ki je šinil v nje, in Dunajčanje so hvaležni pozdravili one naredbe.

Ogerska. — Včeraj nastopil je „črni“ baron Senyey predsedništvo gosposke zbornice, prednik njegov se je poslovil po prebranem kraljevem reskriptu in njegov namestnik prevzel predsedništvo, tako da dejansko predsedništvo baron Senyey prevzame, kakor se čuje, z nastopnim, politično pomenljivim govorom, še le v prihodnji seji.

Viharni prizori vršili so se v zbornici poslancev pri budgetni razpravi za Hrvatsko. Na vprašanje zaradi razobešanja ogerskih zastav po hrvatski zemlji odgovoril je finančni minister Szapari, da on sicer o tej zadevi nima pri rokah dotičnih uradnih poročil, toda po njegovem prepričanju se ima ravnati tam, kjer se do sedaj niso razobešale ogerske zastave, in kjer bi se to smatralo za provokacijo, tako, da se zbere manje zeló in se opusti razobešanje ogerske zastave. Po tej izjavi ministrov (ravno on se je namreč tako opekel po finančnem vodji Davidu zaradi ogerskih grbov) planila pa je vsa opozicija po njem očitaje mu, da izdaja čast ogerske države, da naj zapusti svoj sedež itd. — Tudi grof Albert Aponi pritrkaval je tem napadom. Konečno oglasi se še ministerski predsednik Tisza, rekši, da ni dobro tako kočljivih vprašanj tukaj in ravno sedaj razpravljati, ker se s tem ravno oni patriotski stranki na Hrvatskem stanje obtežava, katera si prizadeva, prijazne razmere vzdržavati med kraljestvoma, opozicija s takimi razpravami prav v roke streže nespravljivi stranki Starčevičevi.

Zadnje dni pripetila se je v premogokopih pri Anini v Banatu grozovita nesreča, pri kateri je življenje zgubilo veliko število podzemeljskih delavcev. V jamah nastal je po vnetji gazov ogenj, ki še do sedaj ni pogašen; do sedaj izlekli so uže 47 mrličev, ki so zeló ožgani in komaj spoznati, pogreša se jih še 30, in vsi so bili oženjeni. Nad 150 osobam usmrteni so reditelji. Lastnik jam je družba ogerskih državnih železnic, katera bo imela skrbeti za sirote, pa očetov jim ne povrne nihče več.

Nemška. — Državni zbor vrača knezu Bismarku, kar mu je ta koj začetkom poklonil brez povoda s svojo brezobzirno ošabnostjo. — Pri proračunu ministerstva vnanjih zadev zahteval je namreč kancelar, naj se po-

vikšajo plače dvema uradnikoma in pa da naj se ustanovi tudi plača 20.000 mark (po našem 12.000 gold.) za družega vodjo pisarne, ker tako je zagovarjal Bismark to tirjatev, on sam ima mnogo družega posla, mora tedaj imeti namestnika, ki je res potreben, kar lahko potrdi s svojo uradno prisego in se more s to naredbo prihraniti celó mobilizacija s svojimi velikimi stroški.

Povekšanje plač dveh uradnikov se je sprejelo, zoper privoljenje plače za družega vodjo pa so se vzdignili na glas prostomišljenci in socijaldemokrati, tihoma pa vsi nezadovoljni, oziroma razžaljeni elementi. Tem je Bismark srdito odgovarjal, pa tudi oni mu niso ničesar ostali dolžni in konečno glasovalo se je po imenih in pri tem bil je predlog, za katerega je Bismark zastavil vse svoje zasluge za svojo gotovo mogočno vnanjo politiko, zavržen z 141 glasovi proti 119 glasovi. Jeli si ni Bismark po tem glasovanju morebiti vendarle mislil: „Te golazni poslaniške mi sicer tudi sedaj ne imponirajo, a jezijo me vendarle in mi grenijo zadnje dni mojega življenja.“ — Centrum z Windhorstom se modro ni vdeležil te razprave, toda pri glasovanju je uže tudi po Bismarku zasramovan Windhorst skrbel za to, da preveč njegovih pristašev glasovalo ni glasovalo za predlog, tako da središče v celoti ni krivo brce, ampak le lahko razumljivo mrzenje nekaterih posamesnih poslancev onega kluba.

Francoska. — Vojskovanje s Kitajci je zadnji čas precej potihnilo, edino s Koreje se povrača zadnje dni o uporu, ki se je izrazil z nameravanjem, pa ne izvršenim umorom tamošnjega konzula. Sicer se razgovori zaradi pomirovljenja nadaljujejo, na drugi strani pa se Kitajci in Francozi enako pripravljajo na nadaljevanje vojske.

Laška. — V vladinih krogih začeli so se dejansko zanimati za v resnici žalostne razmere kmetijstva na Laškem. V zvezi s to novico je morebiti druga, da vojni minister namerava z novim letom izpustiti vojaštva v večji meri.

Zadnje dni pričeli so laški časniki izrekoma „Tribüna“ njergati proti Avstriji zato, ker še ni odpravila varstvenih naredeb proti Laški zaradi kolere, akoravno je ta uže zdavnej ponehala. Temu nasproti odločno zavrača naš organ ministerstva unanjih zadev dunajski „Fremdenblatt“ to očitovanje in nasproti očita Laški, da se je tudi ona zaprla proti Avstriji ob času, ko ni bilo pri nas ne enega slučaja te bolezni in je te naredbe še vzdrževala, ko je po Laškem uže kolera razsajala, pri nas pa ni bilo ne enega slučaja. Dalje omeuja „Fr. Bl.“, da so se do zadnjega časa na Laškem prikazovali posamezni slučaji one bolezni in da je tamu tako, sklicuje se oficijozni list celó na ravnanje na Laškem samim, ker na pr. Sicilja dopustila bo z druge Laške še le s 16. t. m. s prostim vhomom.

Žitna cena

v Ljubljani 13. decembra 1884.

Hektoliter: pšenice domače 6 gold. 34 kr. — banaške 7 gold. 24 kr. — turšice 5 gold. 40 kr. — soršice 6 gold. 30 kr. — rži 5 gold. 4 kr. — ječmena 4 gold. 71 kr. — prosa 5 gold. 53 kr. — ajde 4 gold. 55 kr. — ovsa 3 gold. 9 kr. — Krompir 2 gold. 86 kr. 100 kilogramov.